

Huis & Haard

Na vier tot vijf weken tot rust te zijn gekomen in Nederland hopen Chris en Jurjanne aanstaande donderdag 23 oktober te vertrekken naar Oeganda. Ze hebben zin om weer aan de slag te gaan. Ook kijken ze er erg naar uit om Joseph en de kinderen weer te zien en zich weer te kunnen richten op positieve zaken. Daarnaast missen ze Afrika en ervaren ze het als een voorrecht om daar weer een tijd aan het werk te gaan.

Het was goed voor hun om juist de afgelopen weken in Nederland te zijn. Chris zijn moeder is wederom geopereerd aan haar heup. Dit jaar al voor de vierde keer. Het was voor Chris en Jurjanne goed om er te kunnen zijn en ze zijn blij om te zien dat het herstel de goede kant op gaat! Nu hopen ze Chris zijn ouders volgend voorjaar wel gezond en wel te kunnen verwelkomen, zij het nu in Kampala.

De rust hier in Nederland was goed. Ze hebben veel familieleden en vrienden kunnen bezoeken. Ook zijn ze een weekendje naar Winterberg geweest met de familie van Jurjanne. Dit was voor hun gezellig en rustgevend. Het is dan ook goed om verdriet,

Het werk

In Oeganda zullen Chris en Jurjanne Joseph Lubega gaan helpen bij de bouw van het kinderdorp "Bulamu Children's Village". Bulama betekent 'Leven'. Er wordt al jaren gewerkt aan de voorbereidingen voor de bouw van het dorp. Chris en Jurjanne waren nauw betrokken bij de zoektocht en aankoop van een stuk land. Nu kan er dan ook daadwerkelijk begonnen worden met de bouw!

Joseph en Stichting De Brug werken, in samenwerking met De Wilde Ganzen, aan de droom om het kinderdorp "Bulamu Children's Village" op te zetten. Hier worden familiehuizen, een kliniek, een vakschool en werkruimtes gebouwd. Op deze manier kunnen honderden kinderen een 'zo normaal mogelijke' jeugd beleven. Hierna kunnen ze zelfstandig deelnemen aan de samenleving. De kinderen worden begeleid tot hun achttiende levensjaar. De nadruk van deze begeleiding ligt op goed onderwijs. Zo kunnen de kinderen een goede toekomst tegemoet gaan. Deze droom wordt nu al gerealiseerd voor honderdvijftig kinderen.

Joseph Lubega is journalist. Maar hij is opgegroeid als weeskind en kent de problemen van een straatkind als geen ander. Door onderwijs is hij uit de cirkel van armoede gekomen. Toen hij christen werd, veranderde zijn leven totaal. Hoewel hij zelf nog arm was, begon hij de zorg voor een aantal weeskinderen op zich te nemen. Zijn visie is dat onderwijs een weg uit de armoede is voor deze kinderen. Op de volgende pagina vertelt Joseph zelf over zijn werk en hoe en waarom hij de zorg voor deze kwetsbare kinderen op zich genomen heeft.

De werkzaamheden van Chris en Jurjanne zullen voornamelijk bestaan uit het begeleiden van de bouw van het kinderdorp. Ze zullen de gesprekken voeren met de advocaat, architect en aannemer. Zodra de aannemer aan de slag gaat zullen zij hem controleren of hij de plannen van de architect op een goede wijze uitvoert en of het financieel management op een verantwoorde wijze wordt uitgevoerd.

Daarnaast zullen ze nauw contact onderhouden met de betrokken partijen in Nederland. Afstemming, bijsturing en financiële verantwoording zullen tot hun primaire taken behoren. In maart jl. hebben ze een maand met Joseph en de kinderen mogen werken. Ze zijn toen o.a. druk geweest met het opzetten van een boekhouding en de automatisering van de administratie. Nu ze de komende periode full time in Oeganda aan de slag gaan zullen ze aan deze zaken meer aandacht en tijd besteden. Ze hopen de financiële verantwoording uit te breiden en te professionaliseren.

Als laatste maar zeker niet als minst belangrijke zullen Chris en Jurjanne Joseph gaan helpen in het weeshuis. Tijd en aandacht voor de kinderen zijn daarin het voornaamste doel. Het is best moeilijk om met 150 kinderen activiteiten te ondernemen en de aandacht over hun te verdelen. Chris en Jurjanne willen dan ook proberen om in het persoonlijk leven van deze kinderen iets toe te voegen, door ze bijvoorbeeld om de beurt mee te nemen wanneer Chris en Jurjanne iets gaan doen. De persoonlijke aandacht, door alleen al mee te mogen met boodschappen doen, is enorm belangrijk is. Daarnaast gaan Chris en Jurjanne natuurlijk ook niet ontkomen aan voorlezen, kleuren, knutselen, voetballen en helpen bij het huiswerk. Dat gaat vast goed komen, ze hebben er zin in.

Ook hebben ze nu meer tijd voor de oudere jongens. De oudere jongens zijn veel bezig met hun toekomstplannen, Chris en Jurjanne willen ze in hun volgende stappen kunnen adviseren en begeleiden.

Joseph Lubega

My name is Joseph Lubega. I am now 39 years old. The Lord has called me into the ministry of caring for orphaned and homeless children. He has brought me a long way up to the present time. He is carrying out this work in 2 children's homes, the boys' at Namungoona, 6 miles from the centre of Kampala city, and the girls' at Kakiri in Wakiso district. There are 134 boys in the boys' home and 28 girls at Kakiri. We just opened the girls' house last year, so the number is still low. As regards the ministry, I am very privileged to be in the front row, observing God carrying on with his beautiful work.

Until November 2006, I was working as a News Anchor with 91.3 Capital FM, reading the news on the radio and doing some journalism work, including freelancing for The New Vision newspaper and other media organizations. As the number of children went up I gave up the work and trusted the Lord to provide for us, and so far he has proved himself very faithful. The children's ministry is growing very quickly, I have learned to live by faith, depending solely on God and trusting him to provide and he has lived up to his word.

There are many resourceful humans in Africa. But many spend their whole lives in misery, scrounging for survival, in an environment swamped by Poverty and Disease. All this is as a result of lack of opportunity. You can take an example of a talented footballer who is hungry and homeless. He will lay aside the football playing and first look for food and shelter. If the endeavor to look for these necessities is a lifelong quest, then the football talent will never be exposed. The same goes for musicians, authors, preachers, you name it.

In African cities, the death of a child's parents becomes a lifelong sentence to misery, because it means; if the home they lived in was rented, and if no one is available or willing to give the child shelter, then the only alternative will be to live on the city street.

A child who grows up on the city street will be exposed early to the life of a criminal, engaging in stealing and drug abuse. Without proper guidance and someone to teach them the basics of life, like cultural and social norms, they become social misfits. They will not even have the courtesy of humbly and coherently asking for a casual labor job. They will never know the means of earning an honest living. This means a life of delinquency, later to turn into hard core criminals, and in Uganda, lower scale criminals don't live long.

After observing all this, I started an endeavor to try to reach out to unfortunate children to see that I try to make a difference in the life of at least one child. I took in the first child in 1998. He came from a broken family, where the parents were separated, the older children had scattered, some already addicted to marijuana and alcohol, and leading petty criminal lives. At the time, I was sleeping on an old mattress in the room that was used as a Sunday school classroom for the younger members of the congregation at United Christian Centre church. Many things have happened during these years and the Lord has been good to us. This young man is now an accomplished musical instrumentalist, playing all the available Musical instruments at church. He is now in 2nd year at Makerere University pursuing a bachelor's degree in Education.

As time passed, I took in more and more children. In all this time, I was living in a small room at the church. The church administrators allowed me to sleep in that room because it was the store for the machines for the church's public address system. Because I was in charge of these machines, I was allowed to sleep there. When the number of children grew to 13, we were asked by the Church administration to move to another place because the church could not take responsibility for the upkeep and welfare of these children.

The limited financial means at my disposal enabled me to pay the rent for our 2 roomed house, in which we lived for 7 years and the fees for some of the Primary school going age children. The situation nearly went out of my control, because of the limited financial means. The problems of feeding and clothing the children were so heavy for me, that I nearly despaired.

teleurstelling en boosheid te kunnen delen met mensen die hun lief zijn.

De pijn en het gemis van Kenia gaan niet zomaar voorbij. Ook het een plek geven van alles heeft zijn tijd nodig. Ondanks dat voelen ze zich goed en hebben ze zin in nieuwe uitdagingen.

Chris en Jurjanne hebben de afgelopen weken geprobeerd om contact te leggen met de stichting Shoulder 2 Shoulder om hun ervaringen en bevindingen in Kenia nogmaals persoonlijk met hen te bespreken, om zorgen te uiten en daarna af te kunnen sluiten. Helaas stuiten ze daar op een dichte deur. Ze hebben hun zorgen en vragen dan ook aan het papier toevertrouwd en naar hen toegestuurd. Nu is het hopen op een (spoedige) reactie.

De praktische zaken; de kleding voorraad is weer iets aangevuld. De mode in Oeganda en Kenia past niet helemaal in hun stijl. Al was het zoeken naar nog wat zomerkleding niet makkelijk, het is uiteindelijk aardig gelukt.

Ook hebben ze hun internationale rijbewijzen verlengd en zijn ze druk geweest met visa, werkvergunningen en verklaringen omtrent gedrag zodat ze straks legaal aan het werk kunnen in Oeganda.

Wanneer ze vrijdag in Kampala aankomen mogen ze een tijdje in het huis van iemand van de Nederlandse ambassade logeren. Vandaar uit gaan ze zo snel mogelijk op zoek naar een veilige woonplek in Kampala.

Via deze nieuwsbrief willen Chris en Jurjanne iedereen die er de afgelopen maanden voor hen geweest is enorm bedanken. De gastvrijheid, de hulp, het medeleven, de gezelligheid, de bemoedigende en lieve mailtjes en kaartjes, het heeft hun goed gedaan. Het is door hun als heel bijzonder ervaren om te voelen en te zien hoeveel mensen er met hun meeleefden.

I sometimes seriously considered abandoning the children because I could not bear to see them hungry and miserable. And all this time, they were growing older and the neighbors started regarding them as a threat. But God was with us.

In November 2005, the Lord brought to Uganda 3 men from The Netherlands, who had come to Uganda with the purpose of seeing how they could help in the work of helping orphaned children. They came from a foundation called TRIN. We met just miraculously, in a peculiar God moment. I gave them details about the work the Lord was using me to do. They went back to The Netherlands and started sending us financial help. They gave us money to rent a big house where we live now with the children. TRIN has a project where they look for people who can sponsor individual children by sending 16.20 Euro every month. Most of our children have got sponsors. I am very grateful to God who has used these brothers in Holland to help us with this good work. We have a lot of hope that the Lord will take us to further heights until at least we get to care for 5,000 orphaned children in Uganda .

So it is with this mission in mind that we endeavor to set up a Home for orphans and abandoned children. We aim to try our best to provide them with the early age care they would have missed, give them the informal education so necessary if they are to be good neighbors in society. On top of everything, we will try all means possible to provide them with formal education and training, which will enable them become independent citizens, able to earn an honest living which will in turn enable them to have what to give to those in need. In all this, we will be giving them spiritual guidance and training them in the Christian principles, because for a human being to develop uniformly, the spiritual stature must also be nurtured to maturity. We pray that God will provide us with the funds to carry through this work. May the Lord who began this work, bring it to perfection.

Of late I have been thanking the Lord for calling me into this ministry of raising young leaders who will make a positive change on the world in a few years time. I have a front row seat to history, witnessing the first preaching, the first speeches, the first elections to administrative posts at their schools, the first lessons in playing musical instruments and performing for audiences etc... On my part also, I am getting a rich education in adolescent psychology, nursing, criminal justice, communications and human relations that no college can match. I practice different professions every day: pastor, policeman, teacher, counselor, reference person, directory and memory bank. But in all, the most important responsibility the Lord has entrusted me with, is to love these future leaders without limits so that one day, they too will, like I am trying to do, love others without counting the costs. It is such a great privilege, to be called out to be a high priest of the most high God, offering sacrifices to him, which is my Christian service. What a loving God we serve!

Financiën

Toen we eind vorig jaar een begroting voor 2008 aan het samenstellen waren op basis van de plannen van Chris & Jurjanne, realiseerden we ons niet dat we met zoveel onvoorziene kosten geconfronteerd zouden worden als tot nu toe het geval is. We wisten van tevoren dat het vooraf moeilijk begroten is, zo'n eerste jaar, en we hebben behoorlijk moeten steunen op de ervaringscijfers van de lokale contacten in Kenia.

Het jaar tot nu toe heeft in ieder geval bewezen dat je vooraf nog zo precies kan ramen, maar dat de praktijk weerbarstig is: de inflatie steeg van maand tot maand met tientallen procenten, mede als gevolg van de politieke crisis en de wereldwijde olie- en grondstofprijzen, zodat bijvoorbeeld de kosten voor woninginrichting behoorlijk tegenvielen. Gelukkig waren er ook meevallers, zoals de beduidend lagere kosten voor internettoegang.

Ook de afgelopen periode was financieel gezien even slikken: de ongeplande verhuizing van Kenia naar Oeganda kwam, ondanks kritisch vergelijken van de verschillende scenario's, toch al gauw uit op zo'n zeseneenhalfduizend euro voor het inhuren van een verhuisbedrijf, opslag, verzekering, vershippen van de auto en vliegtickets.

Gelukkig kon een belangrijk deel van die kosten uiteindelijk gedekt worden zodat het verantwoord was om deze stap te zetten. Het zal duidelijk zijn dat de financiële buffer voor de rest van dit jaar behoorlijk geslonken is, dus extra donaties zijn zeer welkom!

kaja

foundation

machtiging

Naam: Dhr/Mevr

Adres:

Postcode: Plaats:

Telefoonnummer:

E-mail adres:

€ 10 € 15 € 25 € 50 Anders:

Maandelijks Kwartaal Jaar Eenmalig

Mijn bank/giro rekeningnummer is:

Datum: Handtekening:

O Ja, ik machtig Kaja Foundation om het hierboven genoemde bedrag - tot wederopzegging - van mijn rekening af te laten schrijven.

O Ja, ik wil de nieuwsbrief per e-mail ontvangen

Sturen naar:

Kaja Foundation
p/a Penningmeester
Salvador Dalistraat 62
3544 NR Utrecht

BEDANKT!

www.kajafoundation.nl

Kijk regelmatig op

www.kajafoundation.nl om op de hoogte te blijven van het "wel en wee" in Oeganda.

Wilt u ons helpen?

U kunt ons steunen op de volgende manieren: *moreel, door gebed, financieel en logistiek*

Ook kunt u uw **gift** overmaken op bankrekening 1331.22.662 t.n.v. "Kaja Foundation" of het machtigingsformulier hiernaast invullen en **sturen naar**:

Kaja Foundation
p/a Penningmeester
Salvador Dalistraat 62
3544 NR Utrecht